

saaledes, at der virkelig er blevet gjort noget for vore Vestkystfiskere, og det er alle disse Storhavnsplaner, som vi have beskæftiget os med i de sidste 30 Aar, disse Storhavnsplaner, som nu til Lykke for Vestkystfiskerne og til Lykke for Sagen i al Almindelighed synes at være skrinlagte, Storhavnsplaner, der have været uigennemførlige, fordi det var umuligt at opnaa Enighed. Jeg skal ikke komme ind paa Grundene hertil, det vilde føre mig for vidt, og det er jo ogsaa unødvendigt, thi jeg tillader mig at hævde den Betragtning, at mellem Frederikshavn og Esbjerg er der ikke Trang til nogen Udførsels- eller Trafikhavn, alle Planer om en Trafikhavn eller Udførselshavn imellem disse to Punkter, mener jeg bør skrinlægges. Jeg glæder mig over, at Forholdene nu have forandret sig saaledes, at man er kommen bort fra disse Storhavnsplaner, som have været paa Tale paa forskellige Punkter af Jyllands Vestkyst, der have konkurreret med hinanden i saa Henseende. Jeg glæder mig der over, fordi der derved skabes Mulighed for, at vi i Virkeligheden komme til at begynde. Nu ved dette Lovforslag sker der en Begyndelse, som jeg hilser med Glæde. Ganske vist er der gjort en lille Begyndelse tidligere. Vi kende alle den Mole, der er anlagt ved Hirtshals i tre Afdelinger, og som nærmest har Karakteren af en Forsøgsmole. Den tjener ogsaa som Læmole, men den egentlige Grund til, at der blev begyndt paa den, var vel den, at den skulde tjene som Forsøgsmole. Forsøget er lykkedes overordentlig godt, jeg haaber, at alle de, der have set denne Mole og have set, hvordan den trodser Vind og Strøm, ville erkende, at dette Forsøg er lykkedes overordentlig godt.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg nu nærmere berøre Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal begynde med de to Moler ved Hanstholm og Vorpør. Disse to Moler anbefaler jeg paa det varmeste, og det lader ogsaa til, at der er saa temmelig Enstemmighed om dem. Jeg erkender, at det er at gaa i den rigtige Retning, der skulle vi begynde, og jeg erkender, at naar vi skulle til at anlægge Læmoler, er Stedet, hvor vi først skulle begynde, og hvor der er særlig Trang til dem, der oppe i Thisted Amt. Til dem slutter jeg mig ogsaa paa det varmeste.

Om Høfderne vil jeg sige, at jeg har alle Dage staaet noget tvivlende lige over for disse Høfder, og denne Tvivl er vokset,

efter at jeg enkelte Gange har haft Lejlighed til at se, hvorledes Havet alligevel kan underminere disse stærke Værker og kan tumle med dem, og hvilken umaadelig Forskel der er paa den Slags Anlæg og den lille Læmole ved Hirtshals, der staaer urokkelig, som den stod paa Klippegrund, ligger paa det faste Ler og Sten og staaer urokkelig lige over for de stærke Storme. Efter at jeg har set paa Forholdene der oppe, er min Tvivl i saa Henseende vokset lige over for Høfderne, men ikke desmindre staaer jeg som mange andre og som det ogsaa i Dag er udtalt i denne Sal, saaledes, at jeg ikke har Mod til at stemme mod Høfderne, og ikke har Mod til at stemme imod, at man faar fuldendt det, man har begyndt. Altsaa: Forslaget om Høfderne kan jeg tiltræde.

Om det tredje Punkt, Skagens Havn, er jeg meget ked af at føle mig forpligtet til at tage Ordet. Jeg er ikke glad ved, at jeg skal være nødt til at udtale store Betæneligheder med Hensyn til dette Anlæg. Jeg er Repræsentant for Skagen, og jeg er den Rigsdagsmand, som bor allernordligst oppe i Vendsyssel nærmest Skagen, og jeg er i særlig Grad kaldet til at varetage Skagens Interesser. Jeg vil føje til, at jeg vil med Glæde varetage Skagens Interesser, det har jeg tidligere gjort i denne Sal. Jeg har stor Interesse for Skagens Fiskere, for de behjertede Fiskere der oppe, som have udført saa mangen farefuld Daad, og jeg vil, som sagt, gerne være med til efter min Evne at varetage deres Interesser. Men jeg kan ikke nægte, at jeg, som saa mange andre, er bleven noget forundret over at se, at den sidste Vestkystkommission, den Kommission, der var nedsat for at overveje Vestkystfiskernes Interesse og for at fremkomme med Forslag om, hvad der kunde være til Nytte for dem, anbefaler som Nr. 1 at anlægge en Havn paa Østsiden, ved Skagen. Dernæst skal jeg nævne som min faste og væsentligste Grund til de Betæneligheder, jeg staaer med lige over for Skagens Havn, Forhandlingerne i 1888—89 om Skagensbanen. Der var i det da nedsatte Udvalg Enstemmighed om, at det var umuligt at anlægge en Havn ved Skagen, støttet til tidligere Kommissionsbetænkninger. Her sidde adskillige Medlemmer, som havde Sæde i dette Udvalg, ja, Flertallet af dette Udvalg, som beskæftigede sig med Skagensbanen, sidder endnu i denne Sal. Denne Bane blev vedtagen af to Grunde, som begge bundede i den levende Inter-